

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

O streljanju proti toči.

Veleslavni deželni odbor kranjski izdal je dne 5. t. m. na vsa županstva naših vinorodnih krajev nastopno okrožnico, katero i mi vsem čitateljem „Dol. Novic“ podajamo, ker se nam jako važna vidi.

Na prošnjo deželnega odbora kranjskega je c. kr. vojno ministerstvo dovolilo onim občinam ali posameznim posestnikom, ki se bavijo s streljanjem proti nevihti, oddajati smodnik po znižani ceni in sicer po 38 kraje kilogram ali po 10 gld. in 12½ kraje. zabožke s 25 kilo smodnika. Glede dobave smodnika se daje županstvom sledeče v vednost:

Smodnik, ki se ima rabiti izključno le za streljanje proti toči, dobi vsak, ki se s tem bavi, mora samo vložiti za to kratko prošnjo pri deželnem odboru, kajti le ta mu ga more preskrbeti. Isto tako se morajo zglašiti pri deželnem odboru

PODLISTEK.

Nesreča na morju.

Omenili smo v zadnjem listu o grozni nesreči na morju; ker želé naši bralci kaj več o tem poizvedeti, podamo jim tu obširno poročilo, katero smo posneli iz ameriškega lista „Glas Naroda“, kterega izdaja v Ameriki naš rojak gospod Franc Sakser, in sicer pismo edino rešenega Slovenca Antona Rusa:

V soboto 2. julija smo se Slovenci, 12 na številu, poslovili od nam znanih rojakov in se podali na lepi, veliki parnik „La Bourgogne“, Točno ob 10. uri je zapiskala piščal za odhod, a ta piščal tako glasno tuli, kakor na nobenem drugem parniku, in jo je lahko čuti več kakor miljo daleč.

Ko smo bili vsi na parniku, so parnik oslobodili vezij in počasi smo se pomikali po Hudsonu proti zalivu; poslednjič smo mahali z rutami in klobuki. Krasno, vroče jutro je bilo, ko smo se vozili proti zalivu in dospeli mimo velicega svetilnika boginje „Slobode“ in dalje po zalivu mimo

za dobavo potrebnega smodnika županstva, kmetijske podružnice in druga društva.

Najbolje je, ako se naročé zabožki s 25 kg smodnika, ker ta pride ceneje, je dobro zabit in se ne more po poti ničesar pripetiti. Zajedno z naročitvijo se mora poslati tudi znesek za množino naročenega smodnika. Topičev pa deželni odbor ne bo naročeval; te prodaja tvrdka Pehani, Lorber i. dr. v Žalcu pri Celju in sicer po 4—5 K komad.

Županstva, načelniki podružnic in žandarmen mora strogo na to gledati, da se smodnik, ki je bil naročen le za streljanje proti nevihti, ne porablja tudi za druge namene.

* * *

Kratko navodilo o streljanju proti toči ali nevihti.

a) Zakaj se strelja? Streljanje ima namen pregnati ali pretresti oblake, v katerih se dela toča. Po mnenju vremenoslovcev se napravi v višjih oblakih babje pšeno; nižje pod temi je pa za časa

trdnjav na obeh straneh, raz kterih molé žrela velikih topov. Ko smo si odbrali vsak svojo postelj in se uredili za potovanje teden dni, smo se počasi Slovenci in Dalmatinci seznanili. Sam sem odbral postelj tik pod stopnjicami, da bi imel bolj svež zrak; enako sem svetoval sopotnici Slovenki Ani Mihelič, katero mi je gosp. Sakser priporočil in predstavil še tik predno smo odšli na ladijo; tudi ta si je enak prostor izvolila v ženskem oddelku.

V soboto popoldne se je razvilo že prijetno življenje na krovu. Potniki smo bili zelo raznih narodnosti in poklica; bili so: Francozje, Italijani, Slovenci, Hrvatje, Nemci, Svicarji, Arabci in celo Turčini; med temi je bil tudi orjak Yusuff, kteri je v New Yorku prav dobro kupčijo napravil in imel pri sebi v pasu za 10.000 dolarjev zlata. V prvi kajiti je bila fina gospoda, moški in ženske, enako v drugej; videl sem več duhovnov in redovnic; rojakinja mi je pokazala tudi čast. gosp. Antona Hodnika, kteri je bil prav dobre volje. Tudi na večer je bilo živahno gibanje na krovu, ker bleda luna je nas spremljevala.

nevihte druga plast oblakov, v katerih je tudi še mraz pod ničlo, a v teh oblakih ne zmrznejo kapljice, dokler so še pri miru. Šele tedaj, ko začne padati v te oblake babje pšeno — najbrže vsled bliska in groma — se strde kaplje spodnjih oblakov okolu zrn babjega pšena, ki se na ta način povečajo in spremené v točo. — Oblake s točo ne ženejo viharji naprej, marveč se toča dela vedno v zraku nad krajem, kjer se vsuje; zato streljanje ne more gnati toče v drug kraj, ampak more le zabraniti, da se ne dela nad krajem, kjer se strelja. Zato treba streljati na več mestih.

b) Kako se strelja? Strelja se s topiči, ki teh ajo od 28—60 kg, na katere se postavi še do 2 m visok cilinder. Kjer se strelja in hrani topiče, se pravi postaja ali štacija. Postaje morajo biti na najpripravnejšem in če mogoče na najvišjem mestu sredi vinogradov ali nad temi in po približno 2 km ena od druge oddaljena. Vsaka postaja mora imeti najmanj 3 topiče.

Pri nabijanju topičev se vsuje najprej kakih 100 gr smodnika (le enkrat se ga odvaga, pozneje se pa kar z merico, ki toliko drži, odmeri), zatlači tega s papirjem, zabije na to stolčene opeke ali košček lesa, da bolj počí, — kajti čim močnejši je pok, tim boljši je učinek, osobito če se nad tega postavi še gori navedeni cilinder — in potem z žvepljenko zažge.

c) Kedaj se strelja? Kakor hitro se približajo preteči oblaki, začne pokati prva štacija in to morajo potem zaporedoma druge posnemati. Streljati treba, dokler še nevihta preti.

Če se ima v eni štaciji več topičev, gre streljanje hitrejše od rok in se izogne nesreči, ki bi

se lahko pripetila z vsuvanjem smodnika v razbeljen topič.

Opomnja: Na Stajerskem, kjer streljajo prav sistematično, so posebno v Slov. Bistrici, koder je toča vsako leto po dvakrat ali še večkrat vse potokla, že dve leti zaporedoma to pregnali in isti uspehi se bodo dosegli — vsaj kakor se je do sedaj pokazalo — tudi na Kranjskem, kajti v krškem okraju, kjer je že 12 takih štacij in se je pri vsaki nevihti streljalo, ni še do sedaj toča padala. Istotako se je pregnala v Metliki dne 22. julija t. l. popoldne, kjer bi se bila gotovo vsula, da se ni pravočasno streljalo; po več pokih se je vlil le močan dež in med tem par zrn toče; dokaz toraj, da se je večja nesreča preprečila s streljanjem.

Jubilejski koncert učiteljev v Ljubljani.

Po vzgledu drugih deželá v Avstriji in v prepričanju, da se narodna omika in ž njo združeno narodno blagostanje najbolj povzdigne, ako se nežni mladini dá prava vzgoja, dovedel je visoki deželni zbor kranjski, da je v zadnjem zasedanji sklenil postaviti, s katero se gmotno stanje našega učiteljstva znatno zboljša, tako, da se sme po vsej pravici reči: od sedaj naprej zamore vsak učitelj edino le svojemu stanu vse svoje telesne in duševne moči posvetiti, ne da bi bil navezan s postranskim zaslužkom svojo existenco si omogočiti. Ta velikanski napredek dosegel se je po mnogoletnih prošnjah, dosegel se je vsled tega, ker naša država vže nad 30 let teži na to, da se ljudska vzgoja in omika v občini

V nedeljo 3. julija smo imeli zopet krasno vreme. Slovenci smo se seznanili; Arabci in Italijani so uganjali popoldne razne burke, da smo se prav dobro zabavali; tudi potniki prve in druge kajite so prišli gledati to gibanje in se veselili. Otroci so brezskrbno tekali po krovu in se igrali; vse je bilo glede potovanja tako brezskrbno kakor na kopnem. Tudi ta večer je luna razsvitljala našo pot in spomnil sem se pesmi, ktero sem čul nekda v Ljubljani peti:

„O luna blede, ko te gledam
Moj duh po domu hrepeni.“

Vsem nam Evropejcem je duh po domu hrepenel; marsikdo se je že videl med svojci, uživajoč vesele ure, nikdo ni slutil, da je grozna osoda nam vsem, odrašenim in nedolžni deci tako blizo za petami.

Podali smo se k počitku, vošeč si lahko noč.

Drugo jutro 4. julija je bilo jutro velikanske nesreče. Spal sem, to dobro vem, kar čutim hud tresk in zazibanje parnika, nekatere je celo s postelje vrglo. Brzo sem si oblekel tanko pisano suknjo

in tekem na krov pogledati, kaj se je pripetilo. Na krovu sem videl mornarje, druge služabnike parnika in častnike sem in tja tekati in vpiti, nekdo mi je povedal grozne besede: „Zgubljeni smo!“ Ne daleč od našega parnika sem videl veliko jadernico, na našem parniku so grozno tulili s parno piščalko, spuščali rakete, a vsejedno smo se še naprej pomikali. Hitro sem skočil po moje čevlje in vsem drugim zakričal: „Nesreča je tu!“ Ko priběžim zopet na krov, sem že videl, kako so jo mornarji odrinili s čolnom. Postal je lep dan, morje mirno, na horizontu se je že žarilo in solnce naznanjalo svoj izhod, a žalibog za marsikoga ni več izhajalo. Naši vrli Dalmatinci so tudi hiteli in sami odrezali rešilni čoln in odrinili, a sprejeli v njega več družih oseb ter čvrsto so vesljali; drugi ljudje so bežali v druge rešilne čolne, katerih je bilo 22 na ladiji, a samo dva sta odrinila od osodepolnega parnika. Tudi jaz sem poskusil odrezati rešilni čoln, ker videl sem, da so mornarji in častniki zgubili glavo, a nisem mogel; vrvi so bile prebarvane in okovane na

blagor povzdigneta. V znak hvaležnosti do presvitlega našega vladarja, ki je prvi zaščitnik, prvi podpiratelj ljudskega šolstva, pod čegar vladarstvom se je to na tako visoko stopinjo dovršenosti povzpelo in kateri praznuje letos petdesetletnico vladanja, zasnovala je „zaveza slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani „jubilejski koncert“ dné 1. avgusta t. l., da dá znak svojemu patrijotičnemu čutu, da pa tudi očitno pokaže, kaj zamore slovensko učiteljstvo lepega in znanstvenega podatinele nežni mladini, ampak tudi širšemu občinstvu.

Iz vseh krajev naše ljube domovine, iz Štajerskega, Koroškega, Primorskega, Hrvaškega, da iz Češkega in Poljskega došli so dan poprej in ta dan učitelji v Ljubljano, katera jih je svečano sprejela in bila vsa v zastavah. Jubilejski koncert vodil je gospod učitelj Leopold Potrebin iz Kostanjevice. Program je obsejal 10 točk in sicer razne muzikalične skladbe, katere je izvajal mešan zbor, ali so se peli s spremljevanjem orkestra dueti in soli. Iz vseh točk kazala se je temeljita izobrazenost prednašalcev in velika ljubezen, katero goji sedanje učiteljstvo do muzike. „Narodni Dom“ v Ljubljani gotovo še ni imel toliko občinstva v svojih prostorih, odkar obstoji, kakor ta večer in ves koncert završil se je tako lepo in častno za slovensko učiteljstvo, da sme na njega vedno ponosno biti. Drugi dan zborovala je „zaveza slovenskih učiteljskih društev“ in praznovala desetletnico svojega obstanka. Pri tej priliki bila je počastena od najvišjih dostojanstvenikov državne, deželne, duhovske in vojaške

konci. Prestrašeni so drvili ljudje na krov, največ iz medkrovja. Grozni prizori so se pojavili, otroci in matere so kričale, jokale in klicale na pomoč, odrašeni so se pehali od jedne strani na drugo, morje pa vrelo v naš parnik, kateri se je bil že za pol milje daleč pomaknil od jadernice. Zdanilo se je, ni bilo nikake megle, lahko je bilo vse razločiti. K meni priteče rojakinja Mihelič in me vpraša: „Za božjo voljo, kaj je storiti?“ Odgovoril sem jej, da je naša zadnja ura tu; drugo rojakinjo sem videl, ko se je z obema rokama objela za jambor in jokala. Hkrati se nagne parnik, in sicer tako močno, da ni mogel nihče več na krovu stati; ljudje so skakali v vodo, mene pa je na nagibajočemu koncu odplavil val. V vodi sem bil, videl nevarnost, da ne smem v gnječo, zato sem se raje daleč na okolu podal proti plavu, k čolnom nisem hotel plavati, ker videl sem, da so prenapolnjeni in ljudi odrivajo. Po vodi so plavali živi in mrtvi in zadevali se eden ob drugega. Parnik se je med tem vtopil in napravil velik vrtinec, hkrati je bilo nad 300 oseb na kupu

uprave; vsi so jej svoje simpatije izrazili. Tu se je sestavila udanostna spomenica do presvitlega cesarja, katero je potem učiteljstvo izročilo gospodu namestniku deželnega predsednika, da jo sporoči na Najvišje mesto.

Ta sijajen dokaz, kako lepo naše učiteljstvo napreduje, opisali so vsi slovenski časniki in tudi „Dol. Novice“ prinesle so v tem sestavku prav skromen obris in sicer iz tega namena, da i priprosti narod zve, da ima v svojem učiteljstvu v resnici isti stan, kateri je sposoben naši mladini podati najboljšo vzgojo, kateri stan pa vsi podpirajmo zato, da nam našo prihodnjo generacijo najboljše vzgojevati zamore, kajti dandanes podari in stori tisti svojim otrokom največjo dobroto, kateri jih je dobro vzgojil. Kakor velja to za posameznika, ravno tako velja to za ves narod. Zaradi tega pa tudi toliko važnost na svoje učiteljstvo polaga, zaradi tega toliko podpiranje, na nam je pa — da to v naš in naše prihodnje generacije prid obračamo.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Naša vlada sedaj vlada sama, ko ni več skupaj državnih poslancev. Pa ne kaže posebne „korajže“, da bi vladala sama brez državnega zbora. Nagodbo z Ogersko prav skleniti, to jej dela preglavico. Saj tudi res ni malenkost. Listi poročajo, da bo državni zbor spet sklican meseca septembra. Pa kaj bo takrat opravil? Predno se ne reši jezikovno vprašanje, je vse

v vodi; kričanje je bilo grozno in se čulo več ur daleč. Ljudje niso mogli ne utoniti, ne se rešiti, ker večina njih si je okolu života privezala rešilne kolobarje, kar sem tudi sam storil. Oddaljen sem bil od gnječe in po trudapolnem plavanju dospel do plava, na katerem so bili Italijani, nekaj Sircev in osobe parnika. Niso me hoteli gori sprejeti, ker prepolen je bil, 16 oseb je bilo na njem! Prosil sem Sirca, da naj mi dovoli samo jedno nogo deti na plav, kar mi je dovolil.

Sedaj se prične morje malo zibati in preobrbe plav, — petnajst se jih je zopet za njega prijelo; šestnajsti pa je ostal v globočini, ni ga bilo več na površje blizo plava. Nesreča siromaka je bila meni v srečo, ker meni je napravil mesto. Vsel sem se na plav in vesljali smo proti jadernici, ktera je ob nas zadela. Od daleč so nam vrgli vrv, za ktero je prijelo 32 rok, ker vsak bi bil najraje prvi na večji ladiji, kajti bili smo že tri ure v mokrem elementu. Ko smo prišli na jadernico, ktera je bila sama hudo poškodovana, našli smo tudi druge rešene s čolnov. Jadernica je

zastonj: ne bo mogel obravnavati drugih točk. Grof Thun, ministerski predsednik, si to vedno res prizadeva, da bi dognal spravo med Čehi in Nemci, pa do sedaj brez vspeha. Nemci nečejo ni za jedno ped odstopiti od svojih terjatev.

V Ljubljani je prvi dan tega meseca „zveza slovenskega učiteljstva“ praznovala slovesno cesarjevo petdesetletnico. Zbrali so se učitelji in učiteljice iz vseh slovenskih pokrajin. Prišli so zraven tudi odposlanci-učitelji iz Češkega in Hrvatskega. Slavnost je bila jako veličastna. Državni poslanec Dr. Ferjančič je ob tej priliki pri banketu govoril in rekel, da se vlada nič ne zmeni za Slovence, Hrvate in Rusine, ko rešuje jezikovno vprašanje med Nemci in Čehi, in vendar zahtevajo Slovenci, Hrvatje in Rusini, da se tudi njim ustrezne v jezikovnem vprašanju. Ta govor je vzbudil veliko pozornost tudi pri nemških listih.

18. septembra pa bo v Ljubljani prvi vse-slovenski shod krščansko-socijalnih delavcev. Zbrali se bodo delavci krščansko-socijalni s Kranjskega, Stajerskega, Koroškega in Primorskega. Praznovali bodo cesarjevo petdesetletnico. Ob enem se bo takrat blagostovila zastava slovenskega krščansko-socijalnega delavstva. Slavnost obeta biti jako krasna. Povabljeni so vsi prijatelji delavskega stanu.

Kaj je novega po širokem svetu?

Knez Bismark je umrl v soboto dne 30. julija na svojem gradu na Friedrichsruhe. Nemci jokajo — saj po časopisih — brez utehe in brez mere. Nam Slovanom tega pač ni treba.

stala, popravljali so jo saj za silo, a od „La Bourgogne“ ni bilo več sledu, zginila je v globočino morja in ž njo 500 oseb! Mnogo jih je utonilo, ko se najbrže še zbudili niso iz spanja.

A tudi na tej ladiji še nismo bili na varnem zaradi nje poškodbe; mornarji so nam pravili, da, ako pomoči ne dobimo, so tudi nam ure štete. Na jambore so vzdignili znamenja sile in šele popoldne okolu 3. ure smo na daljnem horizontu zagledali oblaček dima, kateri je vedno večji postajal, kmalu smo zagledali dimnik parnika. „Rešitev je tu, hvala Bogu!“ sem vzdihnil, a ne samo jaz, temveč tudi vsi ostali, ker bilo je nas na jadernici 196. Ko se je parnik nam bližal, je kapitan razumel, da smo v nevarnosti in naznanil, da nas reši. Kako smo bili veseli, ko je parnik „Grecian“ od Allen črte bil pri nas, a še mnogo srečnejši smo bili, ko smo se znašli na parniku. Kakor hitro smo se vsi premestili na parnik, so jadernico z močnimi vrvmi k parniku privezali, in ta jo je vlekel v Halifax.

Ko smo v Halifax dospeli v sredo zjutraj

Nemci pa vedó, kaj jim je bil Bismark: bil je ustanovitelj nemškega cesarstva, bil je skozi 50 let najuplivnejši politik evropski. Mi pa kot Slovani in kot Avstrijci nimamo vzroka z zalostinkami spremljati tega moža k počitku: bil je sovražnik Avstrije, kar je pokazal vzlasti leta 1866, ko je Avstriji vsilil nesrečno vojsko, bil je sovražnik Slovanom, bil je sovražnik tudi katoliški cerkvi. — Bog je že sodil njegovo dušo.

Spanci in Amerikanci so sklenili premirje. Trdi so pogoji, pod katerimi so Amerikanci bili voljni skleniti premirje: Spanci jim morajo odstopiti lepe koščke svojih dežel na morju, pa Spanci so se končno vdali. Bo saj brezpridnega prelivanja krvi konec.

Piše se nam:

Iz Dobrove. — [V spomin petindvajsetletnice mašništva presvitlega knezoškofa gospoda Dr. Antona Bonaventure Jeglič-a in prečastitih gg. sošolcev na Dobrovi, dné 27. julija 1898.]

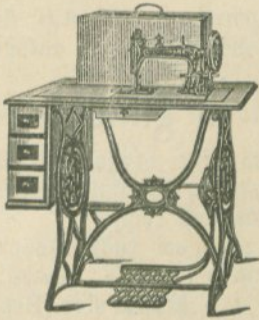
1. Slavljenci.

Jubilantje te veličastne slóvesnosti so bili sledeči p. n. gospodje:

Prevzvišeni gospod Dr. Anton Bonaventura Jeglič, knezoškof ljubljanski; — P. n. g. oče Bazilij Dolinar, frančiškan-gvardijan v Gorici; — P. n. g. Josip Erker, kanonik v Ljubljani; — P. n. g. Jakob Ferjančič, župnik v Zavracu; — P. n. g. Ivan Komljanec, c. kr. gimn. profesor v Kočevji; — P. n. g. Anton Korbič, župnik v Železnikih; — P. n. g. Dr. Josip Marinko, c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem; — P. n. g. Martin Molek, župnik na Savi ob južni železnici; — P. n. g. Anton More,

zelo zgodaj, ni tam nihče nič vedel o naši nesreči; brzo se je raznesla vest po mestu, in radovednežev je polno privrelo skupaj, tako tudi dopisniki raznih listov, kateri so nas spraševali podrobnosti in za naša imena; to je trajalo ves božji dan. Bil sem seveda brez klobuka, ker na morju sem ga zgubil, dospevši na jadernico sem si glavo zavezal z robcem, ker hudo me je bolela vsled solnca, katero je toliko ur pripekalo name in še slana voda vedno me držala, v Halifaxu pa mi je nek gospod podaril čepico, katero sem še v New York prinesel.

V četrtek smo jo zopet odrinili s parnikom na Boston, kjer nas je tudi zvedavo ljudstvo gledalo in spraševalo. Mornarji in osobje parnika „La Bourgogne“ so se seveda delali lepe kolikor so le mogli, ter krivdo velike nesreče zvrčali na potnike, kar je ravno narobe. Iz Bostona so nas odpeljali po železnici v New York. Tam nas je na kolodvoru zopet pričakovalo ogromno ljudij, kateri so zabavljali pomorščakom in drugemu osobju nesrečnega parnika. Policaji so morali

Josip Ogoreutz, Novo mesto.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev na Kranjskem priporoča svojo

veliko množino šivalnih strojev

raznih sistemov, po najnižjih cenah in ugodnih pogojih.

Ob enem priporoča svojo bogato izbiro blaga za različno moško in žensko obleko, nagrobnih vencev s trakovi in napisi itd.

(147 4)

20 hektl. dobrega vina

(168-2)

ima na prodaj

kranjska kmetijka šola na Grmu pri Rudolfovem.

Male orglje

s petimi spremenji, v dobrem stanu, kakor tudi en klavir (kratki) dobro ohranjen, je na prodaj po nizki ceni v hiši št. 82 v Novem mestu.

(146-5)

Za gostilničarje! 300 veder natornega vina (Dolenjca s Trške gore), kateri se tudi v manjših množinah odda, je na prodaj. — Več pové Friderik Schwarz v Novem mestu.

(177-2)

60 veder pristnega domačega vina

proda za ceno po dogovoru ter v množinah od pet veder naprej Franc Klanšek, vinorejec in posestnik na Brunku pri Radečah.

(175-2)

Jos. Medved,

trgovec v Novem mestu,

uljudno naznanja, da založi prihodni mesec svojo trgovino že z novim jesenskim blagom, vsled tega se je namenil svojo sedanjo zalogo

izdatno pod navadno ceno razpečati.

Ker je, kakor znano, v zalogi le novo in lepo blago, bode v resnici vsak prav dobro kupil.

(167-2)

P. n.

Prečastiti duhovščini, gospodom uradnikom in slav. občinstvu naznanjam ter se priporočam, da imam

veliko zalogo v suknenem blagu.

Tudi nepremočljive lodne iz kamelnih dlak za haveloke ponudim po najnižji cenl. Ravno tako izvršujem obleke po najnovejšem kroju in nizki ceni, po dogovoru tudi na obroke. Ustreči hočem vsaki želji cenjenih gg. naročnikov. Za okusno delo jamčim.

Z odličnim spoštovanjem

(122-8)

Jakob Mikolič.

Gospodarski opravnik

išče službo. Isti je pošten, priden in trezen mladenič, absolvent deželne kmetijske šole, ki ima prav dobra spričevala. — Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod znamko A. P. Krško. (172-2)

Suho perje od kopriv

kupuje (181-1)

v vsaki množini po 6 kr. kilo M. Gliha v Šmihelu.

Posestvo in mlin na dva tečaja in s stopami, za ceno 700 glđ., je na prodaj ali pa se da tudi v najem. K posestvu spada tudi oral njive in dva zevnika zraven mlina, oral hōste in vinograd, v katerem se še zdaj po deset veder vina pridela. Vse se nahaja na lepi priliki blizo ceste na Spod. Lakencu, fare in občine Mokronog. — Več se izvé pri lastniku Janez Koračín-u, posestniku in mlinarju na Spod. Lakencu hiš. št. 26. pošta Mokronog. (176-2)

Bukvovezna dela

napravi

lepo in točno po primerno nizki ceni

Krajčeva bukvoznica v Novem mestu.

Naznanilo!

P. n. sl. občinstvu usojam si naznaniti, da sem otvoril

novo knjigoveznico

v Novem mestu

ter se priporočam za vsa v knjigovezno stroko spadajoča dela. Skrbel bom, da poverjena dela točno in urno izgotovim.

Josip Kos,
knjigovez.

(174-2)

(92-8)

P. n.

Podpisani priporočam prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo zalogo

izdelkov peči in glinene robe

kakor: raznovrstnih proti ognju trpežnih lončenih peči nove sisteme, štedilnih ognjišč ter vseh v stroko spadajočih rečij.

Na zahtevo izdelujem tudi raznovrstne barve, več vrst rujave (braun), zelene. sive, mišje sivo, srebrno sivo, srneno sivo (Rehgrau) in kameno sivo, rumene, višnjeve, bele in pisane (majolika).

Naročnina se vestno, točno in po nizki ceni izvršuje.

Za dobro blago se jamči.

Franc Piletič,

izdelovatelj peči in glinene robe v Gradacu pri Metliki.

Posestvo v Metliki

(nekdaj Smrekarjeva last) obstoječe iz hiše z dvema sobama, vežo, kuhinjo, kletjo in štaljo; svinjakov, šupe in vrta pri glavnem trgu ter za vsak obrt ali trgovino pripravno. K temu pripada še 1½ orala njiv jako rodovitnih in brez kamenja, najlepši vinograd v Veselici nad Metliko 1½ orala, katerega je polovico z amerškimi trtami zasajenega in lesen hram, proda po ugodni ceni F. Skušek, trgovec v Metliki. (183-1)

V najem se odda ali proda

hiša obstoječa iz 4 sob, prodajalne, 2 kleti, kuhinje, prostorne veže, štale za konje, 2 svinjakov, hleva, šupe za vozove, prostora za krmo in z vrtom okoli hiše. V hiši se nahaja krčma in prodajalna z mešanim blagom; prav pripravno je za kovača, kar se takoj vidi na zahtevanje, ali za kolarja, krojača ali čevlarja, ker zadnjih treh v celi fari ni nobenega. Hiša je 100 korakov od farne cerkve Čatež pri Zaplazu prav na lepem kraju, pri koji razun ene vasi cele fare ljudje memo gredo. Hiša trdno zidana in vse v prav dobrem stanu se odda takoj z vsem skupaj tudi z krčmarsko in prodajalniško opravo za 120 glđ. na leto v najem, ali pa se proda za 1300 glđ. v 6letnih obrokih. — Več se izvé pri Anton Mayer-ju, deželnem dacarju v Rudolfovem. (162-4)

Za vsa mizarska dela,

za stavbe, cerkveno in sobno opravo, po najnovejšem slogu

(105-9)

se priporoča

Alojzij Kobe,

mizarski mojster v Metliki, z dovršeno preskušnjo na c. kr. tehnologičnem obrtnem muzeju na Dunaju.

župnik v Loškem Potoku; — P. n. g. oče Teodorik Muren, frančiškan-vikar v Kamniku; — P. n. g. Ivan Vidergar, župnik v Šent Jurju pod Kumom. Istega (1873.) leta prezbitorji: P. n. g. Matija Kolar, župnik pri Mariji Devici v Polji; — P. n. g. Josip Rome, župnik v Podzemlji na Belokrajskem; — P. n. g. Andrej Šimenec, župnik v Št. Lavrencu ob Temenici.

2. Priprave za slavnost.

Ko se je bilo slednjič tukaj zagotovo zvedelo, da se bode ta veličastna slavnost, kakoršne skoraj gotovo še ni bilo na Kranjskem, obhajala tukaj na prijazni Dobrovi, vzradostilo se je vse v dno srca. Vse, mlado in staro, veliko in malo, vse je oživel samega navdušenja tam po vaseh: Dobrova, Stranska vas, Utik, Gabrije, Švica, Razore, Draževnik, Komanija in Doli v Kozarjah. Možje in mladeniči iz teh vasi nabrali in preskrbeli so po fari vsega skupaj 82 mlaje; vsa šolska mladina je ob prostih urah marljivo nabirala raznega zelenja za vence in slavoloke; vrla dekleta pa so z vso vnemo spletala in povijala krasne vence za slavoloke, mlaje, farno cerkev, župnišče in šolsko hišo. Material za slavnosti primerne napise, transparente ter škofovski in novomašniški insigniji je preskrbela preblagorodna gospa Poklukar-jeva. Lično in dično pa so izgotovili vse to vrli gospod kaplan Ivan Meršolj, gospod dijak Anton Poklukar, gospodična učiteljica Karolina Hann in gospoda nadučitelja družina. Blagi in mili gospod župnik Anton Lovšin prizadeval si je z vso vnemo, da bode v cerkvi vse v redu in da bodo slavljenci pošteno pogoščeni. Zadnja dva dneva pred slavnostjo postavili so vrli možje in mladeniči vse mlaje, jih okrasili s zastavami in venci ter priredili na nje osem lepih slavolokov s primernimi napisi. Ovenčali so s pomočjo pridnih deklet farno cerkev, župnišče in šolo. Pri vsem tem se je posebno odlikovala naša požarna bramba, ki je še mlada, a šteje že sedaj 30 krepkih udovmladeničev.

Prvi slavolok v pozdrav slavljencem bil je v Kozarjah s sledečima napisoma: „Slavljencem ob njih

srebrni maši, Živeli! kličejo župljani naši.“ „Pozdravljen naš višji pastir, ki prihaja v imenu Gospodovem!“ — Slavolok v Razorah dičil je sledeči napis: „Ljubezen skrito v src globini Poklanjamo Ti vdani sini.“ — Na Dobrovi prvi slavolok z besedilom: „Pozdravljeni!“ — Drugi slavolok požarne brambe ob znamenji pred Adamič-evo hišo: „Srce nam danes radosti zagôri, Požarne brambe skupni klic zaôri: Živeli slavljenci!“ — Tretji, doli pod Grogčevo hišo glasil se je tako-le: „Petindvajset let že verne čredo vodite, Še toliko let voditelji jej bodite!“ — Pred šolo pa se je glasil: „Prisrčni pozdrav prijateljem šolske mladine!“ — Od šole tja proti cerkvi pa je javil radost slavnega dneva naslednji napis: „To je dan, ki ga je Gospod naredil: Veselimo in radujmo se v njem! Ave!“ — Napis nad cerkvenimi vrati: „Glej, vrata k Zgodnji Danici! — V cerkvi med vencem v prezbitorju bil je sledeči napis na prvi strani: „Marijo prosi narod zbrani, Da Bog nam knezoškofa in druge slavljence obrani!“ — Na drugi strani pa: „Pridi k nam Tvoje kraljestvo po Mariji!“ — Pred faroyžem: „Veselimo in radujmo se v Gospodu!“ — V veži župnišča nad uhom stopnic izražena bila je radost s sledečim napisom: „Prihod Vaš nas zveseljuje, Hišo vso nam osrečuje.“

S tem je bila Dobrova za slovesni sprejem presvitlega in prečastitih slavljencev krasno in svatovsko opravljena.

(Dalje prihodnjič.)

Domače vesti.

(Družbe sv. Cirila in Metoda skupščina) zborovala je pretečeni četrtek v Ribnici. Prav veliko in odličnega občinstva se je zbralo ne le iz Ribnice in okolice, ampak tudi iz sosednih pokrajin. Sprejem je bil veličasten in ljubeznjiv, da se sme med najlepše prištevati. Trg je bil lepo okrašen z lepimi slavoloki, od katerih je bil oni iz suhe robe jako lep in pomenljiv. Vreme do malenkosti ugodno. Obširneje popišemo v prihodnjem listu.

delati red, ker nekteri so kričali: „Linčajmo strahopetneže!“ Nas rešene so na vozovih odpeljali na Greenwich Str. in bivali v hotelu, kamor navadno tuji Slovenci zahajajo na šte. 130, kateri hotel Slovincem priporočam.

Tudi v New Yorku so nas obiskali časnikarji in drugi ljudje, kateri so hoteli kaj poizvedeti o svojcih. Jaz sem jo krenil k „Glas Naroda“, kjer so me zelo veseli sprejeli in popraševali po družih rojakih, o vsakem so hoteli kaj vedeti, najbolj so se pa zanimali za Rev. Ant. Hodnika; a ko jim nisem mogel družega povedati, kakor da je brezdvomno utonil, so vsem solze v oči stopile.

Mornarje in druge služabnike od „La Bourgogne“ so takoj odvedli na parnik „La Touraine“ in so drugi dan v soboto odpotovali. Nikakor pa nismo hoteli to storiti mi potniki, namreč jaz, Dalmatinci in drugi; mi smo zahtevali odškodnino od družbe, ktero pa nam ni hotela dati. Uradniki so nam ponujali staro obleko in po 4—5 dolarjev vsakemu potnih stroškov, zato smo zaostali ves

teden v New Yorku in od družbe dobili po 20 dolarjev odškodnine za obleko; hrano in stan pa ima družba plačati.

Nikdar ne bodem pozabil tega groznega prizora, dasi sem vsega vaju; šestkrat sem že prepotoval morje, vedno bil izvrsten plavač, in le to me je obvarovalo pogube, in previdnost, da nisem v gnječo prišel. Skodo imam precej veliko, v kovčegu sem imel čedno obleko, zgubljena je; obe uri ste se mi pokvarili, jedna ni več za rabo, v drugo zlato sem dal napraviti novo kolesovje.

Ni pa nič res, kar so listi pisali o avstrijskih mornarjih, da so ti odpodili potnike; ti avstrijski mornarji so bili Dalmatinci, potniki na „La Bourgogne“ in so z nožmi odrezali rešilne čolne, kar niso službujoči mornarji storili. Hvala Bogu, sedaj odrinem v soboto 16. t. m. v domovino in vendar upam, da srečno dospem.

Z Bogom in pozdravljam vse rojake!

Anton Rus.

Kaj zopet drugi sopotniki o tej nesreči pripovedujejo, bomo prihodnjič priobčili.

(† Avgust Skaberné,) trgovec, posestnik, svetnik trgovinske zbornice in tajnik trgovskega društva, umrl je po dolgem bolehanji v Ljubljani dne 6. avgusta, 45 let star. Umrl je sin iz spoštovane novomeške hiše Skaberne-tove. Blag mu spomin!

(Županski shod.) Na županski shod dne 16. in 17. t. m. so povabljeni kot gostje tudi vsi slovenski deželni in državni poslanci. Dne 16. t. m. na predvečer shoda bode ob osmih zvečer na vrtu „Narodnega doma“ veselica s petjem, godbo in prižiganjem umetnega ognja. — Pri tej veselici priredi odbor narodnih dam pod predsedstvom gospe podžupanje Marije pl. Bleiweis-Trsteniške bazar na korist fondu za Prešernov spomenik.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu juliju 1898 je 158 strank vložilo 56.764 K 17 h, 133 strank vzdignilo 34.661 K 39 h, toraj več vložilo 22.102 K 78 h, 7 strankam se je posojil izplačalo 6100 K, stanje vlog 1.052.311 K 51 h, denarni promet 153.832 K 30 h.

(Iz Črnomlja.) Prihodnji mesečni veliki živalski semenj bode dne 1. septembra t. l.

(Za romarje na Zaplaz.) Veliki romarski shod na Zaplazu bode letos dne 19. avgusta.

(Slovensko pevsko društvo v Ptuiju) priredi v proslavo petdesetletnega vladanja Nj. Veličanstva našega cesarja veliko pevsko slavnost v Celji, ob kateri priliki se bode vršilo tudi blagoslovljenje zastave „Celjskega pevskega društva“. Čisti dohodek te slavnosti določen je za „Spodnje-štajerski jubilejski zaklad“. — Komur ni moči se udeležiti slavnosti, naj blagovoli v ta namen položiti prispevek domovini na altar.

(Toplice.) Naše dolenjske Toplice so letos prav dobro obiskane. Prav mnogo, tudi odličnih gostov je prišlo; nekteri prišli so se zdraviti, drugi zdravje si utrditi. Pohvalijo se večinoma, da se prijetno prebiva v Toplicah in da ni drago. Ker sedaj tudi potovanje do Toplic nima več težav, je pričakovati, da se bo občinstvo od leta do leta obilneje posluževalo naših Toplic, kjer je istinito že marsikateri zdravje zadobil. Kar so se Toplice iz pogorišča vzdignile, so stanovanja mnogo ugodnejša, pošta prihaja in odhaja po dvakrat na dan in tudi pri gradu so že mnogo popravili; napravili so tudi jako lep park, kateri se bode kmalu zarastel in zadoščal modernemu okusu; stari park pa je že itak neprecenljiv vsled mogočnih dreves, ki dajo zračno senčo. Naši zdravi prebivalci tudi mnogo izkoriščajo Šmarješke toplice, ki imajo prijetno, zdravo in toplo vodo, lepo okolico, le bazen sam na sebi ne ustreza razyajenim ljudem. Za male solde se pač ne sme boljšega zahtevati.

(Ogenj.) V četrtek proti polnoči jel je goreti kozolec g. Mežnaršič-a v Kandiji. Bil je to lep in velik kozolec (toplar), napolnjen s žitom in kaci 300 centov mrve bilo je v njem. Pod kozolcem bili so vozovi, stavbeni les in drugo, a vse je do tal pogorelo. Bil je to neznano velik ogenj in to prav blizo raznih poslopij. Nevarnost je bila grozno velika. Res je storilo gasilno društvo svoje po vsej moči. Vse hvaležnosti vredno je tudi, da slavno sodišče svoje kaznjence v pomoč pošlje. Vendar vse te moči bi ne mogle ugonobiti tolikega ognja, da bi veter neugoden bil. Vsa Kandija je bila v največji nevarnosti Ni znano je, kako je ogenj nastal.

(Od Leskovca) 10. avgusta. Strogo je prepovedano, ako kedo kaj streljiva najde, skrivati in posebno odsvetovano, ne zažigati. Temu nasprotno je

ravnal sam topničar; ostanek izstreljene kroglice je z žveplenko prižigal, kateri se je vnel in njemu oči izkopal, da je zdaj slep. Odpeljali so ga v bolnico v Zagreb. Revez jo je skupil, ko je nevarnost vedeti moral! 8. avg. so nehali streljati za letos.

(Za III. zasedanje porotnih obravnav), katere se bodo začele 23. avgusta pri tukajšnjem okrožnem sodišču, izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gg.: Furlan Fran, pos. v Metliki; Peterlin Andr., pos. iz Ribnice; Sitar Ig., pos. iz Toplic; Bregar Jan., pos. iz Ribnice; Gorišek Jos., pos. iz Mekinje; Novljan Al., pos. iz Mirnepeči; Kolar Jan., pos. iz Kota; Malič Pet., pos. iz Vinice; Zorko Fl., pos. iz Družinske vasi; Škvarc Jan., pos. iz Dol. Skopice; Gospodarič Jos., pos. iz Loga; Podboj Andr., pos. iz Ribnice; Zupančič Karol, pos. iz Jurjevice; Zagorjan Ant., pos. iz Zagorice; Kožar Jan., pos. iz Turjaka; Murn Dan., trgovec iz Gradaca; Schweiger Anton, pos. iz Črnomlja; Matjašič Martin, pos. iz Rozalnice; Cvar Fort., pos. iz Slatnika; Kožar Štef., pos. iz Črnomlja; Čebular Anton, pos. iz Temenice; Mihar Ig., pos. iz Prigorice; Bohte Jan, pos. iz Zastave; Pakiž Prim., pos. iz Zamosteca; Zorc Jan., pos. iz Dvora; Šusteršič Jan. star., pos. iz Semiča; Zupančič Jos., pos. iz Višnjegore; Vrtin Jan., pos. iz Dobljč; Jutraž Fran, pos. iz Metlike; Krivc Jos., pos. iz Dobja; Gruden Matevž, pos. iz Vinice; Planinšek Ant., pos. iz Mirne; Milavc Ant., pos. iz Žužemberka; Kraker Mat., pos. iz Dobljč; Bevc Ant., pos. iz Belecerkve; Zidar Ig., iz Tihaboja. — Nadomestnim porotnikom izžrebani so sledeči gg.: Weiss Ant., krojač; Gustin Ad., trgovec; Nagelj Franc, pos.; dr. Albin Poznik, c. kr. notar; iz Novega mesta; Šali Andr., pos. iz Češče vasi; Žefran Fr., pos. iz Gotne vasi; Appe Jan., pos. iz Kandije; Kastelic Mih., pos. iz Zabjevasi; Zupančič Alojzij, iz Regerče vasi.

(„Der Süden“), Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen. Tretjo številko glasila gg. državnih poslancev slovanske krščansko-narodne zveze prejeli smo pomnoženo s prilogo. Vsebina tej številki je raznovrstna in zanimljiva. Na uvodnem mestu je članek o tržaških dogodkih, dalje, kako praktično izkoristiti sedanji politični položaj. Posebno zanimanje vzbuja članek k jezikovnemu vprašanju iz peresa odličnega slovenskega državnega poslanca, dalje sledi opis ljubljanskega shoda slovenskih odvetnikov, notarjev itd. proti znanemu ukrepu graške nadsodnije, — razne vesti iz Štajarske, Koroške, Kranjske, Primorja, Hrvaške, Slavonije, Istre, Dalmacije itd. Iz Istre je nadaljevanje korenitih člankov „Naše sloge“, ki dokazujejo, da Istra nikdar ni bila italijanska. Tudi vsebina priloge temu listu je raznovrstna in podučljiva posebno narodno-gospodarski članek o novem zemljišno-veresijskem zavodu kraljevine Dalmacije. — Želimo od srca, da ta list najde vsestranske podpore od vseh strank in vseh jugoslovanskih pokrajin. Narodna znaša za dobo od avgusta do konca decembra t. l. samo eden goldinar. Uredništvo in upravnništvo je na Dunaju, I. Plankengasse 4.

(Jubilejni spisi.) Družba sv. Cirila in Metoda izdala je knjižico: „Franc Jožef, cesar avstrijski. Spisal ravnatelj učiteljskega Fr. Hubad“. Veliko bolj obsežna je od one, ki jo je spisal ravno ta pisatelj za družbo l. 1888. Odveč je govoriti o lepoti Hubadovih spisov. Le malokomu je namreč dan tak pripovedovalen talent. Spisana je ta knjižica za mladino sploh; posebno ugajala bode bolj odrasli mladini. Vsa-

kemu slovenskemu bralcu pa jo je priporočati zato, ker bo spoznal iz nje popolnoma svojega cesarja. Ima 72 strani. Cena 15 kr., 100 knjižic 12 gld. — Ob enem izide 64 strani obsegajoča knjižica: „Naš cesar Fran Josip I. Spisal prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda Tomo Zupan. Ta knjižica je pa namenjena bolj naši mladeži po ljudskih šolah. Ker se otroci posebno veselijo podob, ima na 30. straneh 27 podob. V množini podob je torej gotovo ne prekositi nobena slična slavnostna knjižica, bodisi že spisana v katerem koli jeziku. So pa vse podobice tako izbrano lepe, da jej tudi v tem menda ne bo nobena druga jednaka. Kar naravnost presunljive so nekatere. Tako n. pr. slika, kako vojaški župnik Cic deli sv. odvezo kranjskemu pešpolku pred bitko pri Kustoci dne 24. junija 1866. leta. Umerjena je ta knjižica za vse slovenske pokrajine, ker ima razun treh cesarjevih podob slike s Kranjskega, Štajerskega, Koroškega, Goriškega, Tržaškega in Istre. Vsak slovenski otrok bo torej v podobah knjižice gledal svojo domačo deželo. Premišljena je dobro v njej vsaka beseda. Cena 15 kr., 100 knjižic 12 gld. Naročate naj se pa obe pri trgovcu in knjigovezu gosp. Ivanu Bonaču v Ljubljani.

(Današnji list) obsega deset strani.

Prvi vseslovenski shod kršč.-socialnih delavcev v Ljubljani.

Vsem slovenskim kršč.-socialnim delavcem po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem naznanjamo, da bo v nedeljo, dne 18. septembra t. l. v Ljubljani prvi veliki vseslovenski shod krščansko-socialnih delavcev.

Kaj nas nagiba, da sklicujemo ta shod?

Letos praznuje naš ljubljani vladar svojo petdesetletnico. Ko se vse veseli njegovega slavlja, ne smejo zaostati slovenski delavci. Hvala Bogu! velikanska večina njihova si je še ohranila zavest dolžnosti do njega, ki jih ima do svojega cesarja, zavest hvalnosti do njega, ki je porušil ovire delavskim organizacijam, ki je v skrbi za delavsko varstvo in zavarovanje vstvaril že mnogo koristnih zakonov, ki je zadnji čas tudi v političnem življenju dal mesto delavskemu stanu. Zato bodi njegovega blagonosnega dela spominu v prvi vrsti posvečen naš shod, — dokaz naše sinovske vdanosti in ljubezni.

Vseslovenski shod sklicujemo, ker je sedaj bolj kot kedaj treba, da javno prosedujemo proti pogubnemu internacijonalstvu, ki se iz tujine zanaša med naše delavce in da veličastno pokažemo, da v obrambi narodnih pravic stoji slovenski krščanski delavec vedno v prvih vrstah.

A še drugih razlogov imamo dovolj. Žalostni, obupni prizori na vseh straneh! Kdo s žalostjo ne opazuje, kako naglo propadajo slovenski delavski stanovi sploh? Komu pač niso znane žalostne razmere slovenskega delavstva? Kako vsej tej nesreči pomagati? Premišljajmo, posvetujmo se, delajmo najprej sami, in Bog bo blagoslovil naše misli in delo. To je gotovo: če bomo mi storili vse, kar zahteva od nas krščanska pravičnost pa krščanska ljubezen, bo tudi Bog storil vse, česar nam je treba.

Za taka posvetovanja so potrebni shodi. In zato sklicujemo letos prvi vseslovenski shod krščansko-socialnih delavcev. Sobratje! Pridi na shod vsak, kdor le more! Na tem shodu se bomo ozrli po svetu ter si ogledali, kako si drug od

pomagajo delavci, v prvi vrsti krščansko-socialni delavci, potem pa hočemo preudariti, kako si hočemo mi, vsi slovenski krščansko-socialni delavci, skupno pomagati.

Sobratje! Dosedaj smo napravljali le vsak v svojem ožjem kraju delavske shode, sedaj nas je pa že toliko povsod, kjer prebivajo Slovenci, da lahko napravimo velik, veličasten vseslovenski delavski shod. Na tem shodu si hočemo znova utrditi svoje prepričanje, znova se naudušiti za misel krščansko-socialno.

Ob enem se bo tisti dan blagoslovila naša zastava, zastava slovenskega krščansko-socialnega delavstva, zastava vse slovenske krščansko-socialne organizacije. Ta zastava bo zanaprej vidna vez, ki nas bo vezala in nas vodila v našem težkem boju!

Ker pa bo zastava skupna last vse slovenske krščansko-socialne organizacije, zato vabimo ob enem vsa slovenska društva te organizacije in sploh vse prijatelje slovenskega krščansko-socialnega delavstva: pridite k slavnosti blagoslovljenja naše zastave!

Trdno smo prepričani, da s tem dnevom naredimo velik, važen korak naprej proti cilju, ki nam ga je zarisal z neizbrisnimi črkami poglavar naše svete cerkve, papež Leon XIII., v blagor in čast slovenskih delavcev

Opomba I. Vsa korespondenca, ki se tiče vseslovenskega delavskega shoda, se dpošiljajo glavnemu tajniku pod naslovom: Luka Smolnikar, stolni vikar v Ljubljani.

Opomba II. Zastava je naročena; da se pa pokrijeje obilni stroški zanjo, prosijo se vsi prijatelji krščansko-socialne organizacije blagohotnih prispevkov, ki naj se pošiljajo uredništvu „Glasnika.“

V Ljubljani, dne 10. avgusta 1898.

Dr. A. Gregorčič, Dr. Jan. Ev. Krek, J. Žičkar,
zastopniki V. skupine.

I. Za Kranjsko:

Ivan Brus, Nikolaj Bernard, Dr. Jožef Debevec, Ferd. Debeuc, Antón Finžgar, Jožef Gostinčar, Jakob Gross, Franc Jaklič, Ivan Jakopič, urednik „Glasnika“, Dr. Ivan Janežič, Franc Jeraj, Janez Kalan, Franc Karlič, Anton Koder, Mat. Konič, Valentin Krašovec, Anton Lavrenčič, J. Lotrič, Ignacij Mercina, Jožef Novak, Franc Oswald, Ivan Pliberšek, Karol Pollak, Val. Pretnar, Peter Rozman, Tomaž Rožnik, Jakob Rižnar, Jožef Sedmak, Janez Sodar, Luka Smolnikar, August Šinkovec, Andrej Škriba, Ivan Štefe, Krištof Wilman, Henrik Zalesjak, Fran Ziller.

2. Za Koroško:

Valentin Podgorc, Avg. Krížaj, Anton Rupnik.

3. Za Primorsko:

Ivan Dermastja, F. Hočvar, J. Knavs, Martin Mars, V. Nučič, Andr. Furlan, Dr. Jos. Pavlica, V. Škerk, Ivan Šinkovec.

4. Za Štajersko:

Peter Erjavec, Jakob Gselman, Fran Hrustel, Jožef Kregar, J. M. Kržišnik, Martin Matek, Fran Ploč, Nikolaj Putrih, Martin Slatinek, Alojzij Sket, Fr. Sterbenk, Karol Tratnik.

V Novo Mesto vračujoča se pisma:

V mesecu juliju: Pugel Milan, loco — Barbo Jože, Trebelno — Paulič Jože, Celovec — Košak Johann, Chicago — Kastelic Franz, Gleinstetten — Lov-

rinovič Franziska, Sušak — A. B., Šiška — Žargi Franz, Banjaluka — Bečić Mitar, Chicago — Vertin Franc, Milwaukee — Pauše Andrej, Blokton — Ausiz Johann, Budapest — Udovič Johann, Lafayette — Colarič Ana, Kostanjevica — Brezovar Ana, Fiume — Blažič Franc, Kočevje — Kitz Ignatz, Dobrenz — Rom Blaž, Toplice — Golob Kocjan, Polhovgradec — Paulin Marija, Notranjsko — Goleš Franz, loco — Marin Luigi, Grosswardein — Marjanovič Demeter, Pancsova — Smolič Rozalia, Šiška.

Loterijske številke.

Gradec 6. avgusta 16 63 37 75 81

(180)

Vsegamogočni Bog rešil je zemeljskih muk in trpljenja ter odpoklical v boljše življenje našega ljubljenelega soproga, oziroma očeta, starega očeta in svaka, gospoda

Antona Pavčič-a,

posestnika na Gatini,

danes dne 2. avgusta, ob polu 2. uri zjutraj, po večkratnem prejetju svetih zakramentov za umirajočce, v 69. letu svoje starosti.

Pogreb blazega ranjcega je bil v sredo 3. avgusta ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Zahvaljujemo se vsem častitim prijateljem in znancem od blizu in daleč za milo sočutje in obilo spremstvo k zadnjemu počitku.

NOVO MESTO, dne 6. avgusta 1898.

Jera Pavčič roj. Štravs, soproga. — Anton, Ivan, Matija, Franc, Jakob, sinovi. — Marija, Terezija, hčeri. — Franc Marinčič, Matija Rozman, svaka. — Antonija Pavčič, svakinja. — Več unukov in unukinj.

Zahvala.

Dne 11 t. m. ob 1/2 12. uri zvečer vžgal se je moj kozolec in pogorel; ž njim vred zgorela je tudi vsa krma za živino, vozovi in več drugega gospodarskega orodja. Ganjenega srca se toraj zahvaljujem sl. „požarni brambi“ ter vsem prijateljem in znancem, ki so nemudoma prihiteli na pomoč, ter mi tako rešili bližnja poslopja, ktera so bila v veliki nevarnosti.

(184)

Janez Mežnaršič.

Sodar ali pintar, dobro izučen in pridno delaven se nahaja v Novem mestu v sv. Jurja ulici št. 178. sprejema delo na dan ter se priporoča blagorodnim gg. grajščakom, častiti duhovščini in naprednim kmetovalcem. Sprejema tudi naročila vsakovrstnih malih posod trdega in mehkega lesa, vse po primerni ceni, kakor je dandanes lesovina. (156—4)

Podpisani proda po nizki ceni en par konj bolj težke yrste, za pezo, jako pridne in brez napake; nadalje tri vozove, jedno kočijo, jeden kolesel, tri pare komatov, jedno mlatilnico, dve slamoreznici in več družega gospodarskega orodja.

FRANC BOŽIČ,

trgovec v Novem mestu, Glavni trg.

(185—1)

štev. 8835.

Razpis!

(186—1)

Na kranjski Kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z dveletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

devet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1898/99, katero se prične 4. novembra 1898.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1. **Plaćujoči učenci**, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gl. šolnine na leto, in

2. **eksternisti**, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo le šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr., se imajo do

24. septembra 1898

izročiti vodstvu „Kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu“.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovršé to šolo, le dve leti vojaške prezentne službe.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 6. avgusta 1898.

štev. 677.

Razglas!

1892.

215.

Visoka c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani dovolila je z ukazom dne 30. julija 1898 št. 8587, obdržavati o tedenskih tržnih dnevih tudi

sejmove za svinje v Metliki.

Vsled te dovolitve bodejo se odslej zanaprej vsaki pondeljek v Metliki prodajali in kupovali tudi prešiči (izvzeti so samo oni pondeljki, ki padejo na dan pred letnim Metliškim sejmom ali na katerih je kakov praznik). Prvi tak somenj za svinje v Metliki bode dne 22. avgusta 1898, potem pa neprenehoma, kakor rečeno, vsaki pondeljek.

Prostor za prodajo prešičev o pondeljkih je ravno tam kakor za letne živinske sejmove.

Kupčija traja vsaki pondeljek od 9. ure popoldne do 3. ure popoldne. Vsi drugi predpisi za potne liste itd. so sploh taki, kakor za letne sejmove.

Ker je namen teh sejmov, pospeševati kupčijo s prešiči v povzdigo svinjoreje, vabijo se za obilno vdeležitev vsi prodajalci in kupci.

Županstvo mestne občine Metlika,

dne 8. avgusta 1898.

Župan:

Jutraž.

(182)